

INFORMACJE NA TEMAT RODZICIELSTWA ZASTĘPCZEGO DLA DZIECKA

Czasami zdarza się, że z różnych powodów dzieci nie mogą mieszkać razem ze swoimi rodzicami. Rodzice tych dzieci wyjeżdżają za granicę i długo nie wracają, lub są chorzy i nie mogą wystarczająco dobrze zadbać o dziecko. Bywa też tak, że jedno z rodziców zmarło albo nie wiadomo, gdzie przebywa. Czasami rodzice krzywdzą dziecko albo przebywają w więzieniu, wtedy dzieci muszą zamieszkać z inną osobą dorosłą.

Rodzice zastępczy zastępują dziecku w tym trudnym czasie jego prawdziwych rodziców i opiekują się nim. Mogą to być babcia i dziadek, ciocia czy wujek, czasem ich dorosły brat albo siostra. Mogą to być też osoby spoza rodziny dziecka – na przykład sąsiadka, mama kolegi, albo osoba, której dziecko wcześniej nie знаło. Pobyt w rodzinie zastępczej nie jest pomysłem dziecka, ani nie wynika z jego złego zachowania. To dorośli o tym decydują, gdy widzą, że zdrowie i dobro dziecka są zagrożone, jest to sędzia, pracownik socjalny, pedagog szkolny, policjant. Starają się oni zapewnić dziecku opiekę, pomagają jego rodzicom rozwiązać problemy i jeśli trzeba, szukają dla dziecka rodziny zastępczej. Sędzia postanawia, pod czyją opieką zostanie dziecko i czy jego prawdziwi rodzice będą mogli je odwiedzać. Dzieci trafiają do rodzin zastępczych na określony czas lub na stałe. Niektóre dzieci mówią do przybranych rodziców „mamo” i „tato”, inne wolą mówić do nich „ciociu” i „wujku”. Niektóre dzieci nie mówią nikomu, że wychowują się w rodzinie zastępczej, nie chcą się tłumaczyć albo boją się wyśmiania przez inne dzieci. Czasami opowiadają o swoich rodzicach zastępczych i cieszą się, że mają przybrane rodzeństwo.